

Seg har forgjæves udbedt mig Raad af det ærede Folkething om, hvorledes jeg ligeoverfor Monarchiets Finantsminister skulde gjøre en Beslutning gjældende som den, der vil fremgaae af, at Fleertallets Forslag vedtages. Jeg har faaet Beslagelser, men ikke et eneste Ord om, hvad Vel der i den Henseende var at følge. Jeg siger derfor, at vi fremdeles skulde stræbe at gjøre Overenskomsten, hvis den skulde vise sig at være byrdefuld, saa lidt trykkende, som det er muligt; jeg troer, at der i den Henseende ikke lader sig gjøre saa Lidet ved Opmærksomhed paa dette Forhold. Denne Sag — det vide de Herrer meget godt — staaer deelviis i Forbindelse med flere omfattende Planer. Om Udfaldet af de hævende Underhandlinger kan jeg ikke udtale mig; men jeg skal ikke tage i Betænkning at erklære, at jeg ikke vil ansee Modificationer i den indgaaede Contract om Tverbanen for Noget, der i og for sig var uønskeligt. Dermed vilde under alle Omstændigheder ikke Lidet, ialtfald til en vis Grad, det lille pecuniaire Offer formindskes, hvorefter der formeentlig her kan være Tale. Det er tillige en Selvfølge, at jeg, saasnart jeg ikke forhindres fra at opfylde det, jeg anseer for en Forpligtelse for mig, med største Beredvillighed skal arbejde paa, at der gives saadanne nærmere Regler for Reserveresondens Anvendelse, som kunne forhindre, at ikke saa forskjellige Meninger kunne danne sig blandt retsindige Mænd om den rettelige Anvendelse deraf. Jeg anbefaler fremdeles Medlemmerne af det ærede Thing, at stemme mod Udvalgets Fleertals Forslag.

Ordføreren: Jeg skal ikke fortsætte Discussionen videre. Jeg troer kun at maatte nedlægge en Indsigelse imod den af den ærede Indenrigsminister udtalte Formening, at det skulde være en Fornærmelse at udtale om en Foranstaltning, som man ikke fandt lovlig, at den var ulovlig. Jeg skal sige, at min Tanke herken har været at sige den afgang eller den nærværende Minister nogen Fornærmelse; men jeg tilstaaer ikke at vide nogen anden Maade at betegne en Handling paa, som jeg eller Udvalgets Fleertal betragter som ulovlig, end ved

at kalde den med det rette Navn, og det var for mig en Nødvendighed at betegne dette, fordi det er Grundlaget for vor Indsigelse.

Tscherning: Jeg troer det er nødvendigt at fastholde, at vi her maae kunne betegne Regjeringens Handlinger som ulovlige, uden at det i mindste Maade skal tvinge os til Rettergang; vi maae selv være Herrer over at vide, om vi antage, at Ulovligheden strækker sig saa vidt, at Rettergang i den Henseende vilde være nødvendig og hensigtsmæssig. Rettergang mod Ministrene for Rigsretten er af en saa alvorlig Natur, at vi ikke skulde gribe til den uden allerhøjest Nødvendighed; — man har maaskee allerede grebet for meget dertil. Den politiske Dom og Afgjørelse er tilstrækkelig, naar vi finde den tilstrækkelig. Man kræver ikke Personen derved; man har ikke sagt, at han har villet handle ulovligt, men man siger, at Udbyttet selv af hans bedste Bestræbelser har været at fremkalde en Handling, der i sin Natur er ulovlig. Jeg forstaaer meget godt den Snildhed, hvormed man vil drive Sagen bort fra den politiske og over paa den lovlige Afgjørelse; men vi skulde holde fast paa den Afgjørelse, som er den naturlige og sikreste og den, som rammer.

Indenrigsministeren ad interim: Ja, jeg kan jo ikke forhindre de ærede Rigsdagsmænd i at bruge det Udtryk ulovlig; men jeg tilbageviser det hver Gang, det i dette Tilfælde bliver brugt, som ubegrundet. Særligt er der andre Udtryk, som ere parlamentariske og tilstrækkelig betegnende i slige Tilfælde, f. Ex. Overgreb. Hvorfor bruger man ikke et saadant Udtryk? Jeg anseer det gjorte Forslag som et Overgreb af det ærede Udvalg igennem Finantsloven.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mener altsaa, at der ikke retlig eller i juridisk Forstand er begaaet noget Ulovligt, saaledes at man ved nogen Ret eller Domstol skulde kunne faae det anerkjendt, men at det kun er Noget, som efter Rigsdagens Taalemaade er ulovligt; — men dertil maa det da ogsaa indskrænke sig.